

[Clausager.]

Skuldre maa bære de største Byrder, men Byrden skal tage til nedefra og opad, jeg har aldrig hørt, at der skulde sættes et Skel. Hvad mener det ærede Medlem om den Mand, der har 7 900 Kr.? Skal han være fri? Jeg kan ikke se, at dette har noget som helst med Venstrepolitik at gøre, det er en socialistisk Foranstaltning og ikke andet.

Korsgaard: Jeg vil gerne begynde med at konstatere, at den højtærede Finansminister havde megen Ros til Regeringens to sekundære Ordførere, de ærede Medlemmer Hr. Retoft og Hr. Hassing-Jørgensen, og det er jo saare yndigt, at det gaar saadan til i Familien, men jeg erindrer, at i en lignende Situation udtalte den daværende Finansminister Edvard Brandes, at han satte nu mere Pris paa at blive rost af dem, der ikke hørte til Familien. Naa, det er jo en Smagssag, og hvis de Herrer er glade ved Rosen, skal det være dem inderlig vel undt, selv om den er inderlig ufortjent.

Maa jeg sige til den højtærede Finansminister angaaende Tjenestemændene — jeg lægger en vis Vægt paa dette Spørgsmaal, derfor vil jeg nødig springe det over, og Tiden er jo knap —, at mit Parti aldrig har gjort det, som den nuværende Regering har gjort, nemlig at foregøgle Tjenestemændene, at de kunde og burde have Reguleringstillæg under de Forhold, hvor man nu ikke giver dem det. Der bliver en kæmpemæssig Forskel paa at foregøgle noget og derefter ikke at gøre det, og saa omvendt at sige, at vi tror ikke, at Situationen er saadan, at det kan gøres. Det er altsaa den Forskel, Ministeren ikke har faaet Øjet aabent for.

Med Hensyn til Ministerens Beregning vil jeg sige, at Ministeren har ikke fulgt den Linie, som jeg ønsker fulgt, nemlig at se, hvor meget den øverste Del af Indkomsten bliver beskattet, og saa kan man slet ikke regne det ud saadan, som Ministeren gør. De 85 pCt. er saare nemme at finde. 26 pCt. nævnes i Forslaget som Merindkomst, Skatten til Københavns Kommune er 25 pCt., og Grundbeløbet forhøjes med 20 pCt., det bliver 30, altsaa i alt 56 pCt.; den højeste Skat til Staten er 25 pCt., som forhøjes med 15, og det giver rundt regnet 30 pCt. Ministeren vil se, at saa har vi de 85 pCt. eller deromkring, og det uden at tage Formueskatten i Betragtning og uden at tage Aktieselskabskatten i Betragtning. Jeg synes, det er rigeligt, men det synes Ministeren altsaa ikke.

Men i sidste Instans er det springende

Punkt dette: Kunde man med en forstandig økonomisk Ledelse have haft en Situation, hvor man kunde opfylde rimelige Krav uden Skatteforhøjelse? Det er min absolutte Overbevisning, at det kunde man. Jeg har sagt mangfoldige Gange og haaber at faa Lejlighed til at sige det lige saa mangfoldige Gange, at hvor det gælder Smaabeløb, er den siddende Regering — hvad enten Finansministeren hedder Bramsnæs eller Hansen, eller hvilket Navn det nu kan komme til at lyde paa — store Mænd med Hensyn til at spare, men hvor det gælder de store Beløb, har de ikke Begreb om det, der lader de bare staa til, og saa kommer den Situation, at vi skal have disse store nye Skatter. I det hele taget bliver for Skatteudskrivningen det mest afgørende dette: Hvad er for Samfundet i det lange Løb det bedste, enten, som den nuværende Regering gør, at øse ud i Spandervis af Millioner til een Side, hvoraf nødvendigvis maa følge, at man maa tage meget store Indtægter fra den anden Ende, eller at moderere til begge Sider? Jeg tror, det sidste er det rigtige, at indstille hele sin offentlige Virksomhed paa ikke at kræve større Ofre, end Situationen i det givne Tilfælde med Rimelighed kan bære, og det saaledes, at der kan finde en Kapitalopsparing Sted, som dog vel ingen tør benægte er en Nødvendighed for Samfundets videre Udvikling.

Det forundrer ikke mig, at Socialdemokratiets økonomiske Politik maa komme til at ligge, som den gør her: stadig forøgede Krav om nye Skatter, stadig væk nye Skatter. Socialdemokratiet har nemlig ingen konstruktiv økonomisk Politik. Socialdemokratiets Politik er i Stand til at fordele, men det er ogsaa det eneste, den kan, Tilrettelægning af en økonomisk Situation, saaledes at der bliver passende at fordele, og at man ikke fordeler mere, end der er rimeligt Grundlag for, kan man ikke vente af et socialdemokratisk Styre, og hidtil har jo ogsaa Tiden vist, at en saadan Evne er Socialdemokratiet saare langt fra at sidde inde med.

Hassing-Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen udtrykker ofte sin Opfattelse af den nuværende Regerings Virksomhed saaledes, at den viser sig derved, at der er Rigdom i nogle Samfundsklasser og Fattigdom i andre. Det ærede Medlem maa dog huske allerede fra det Nye Testamente, at de fattige har vi altid hos os; Fattigfolk findes altid, hvorimod Rigdommen er noget, der kan skifte. I Aarene 1922—24 befandt samtlige Byerhverv her